

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om offentlige arbejdsformidlingers nye rolle i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder

(initiativudtalelse)

(2019/C 353/08)

Ordfører: **Vladimíra DRBALOVÁ**

Plenarforsamlingens beslutning	20.2.2019
Retsgrundlag	Forretningsordenens artikel 32, stk. 2 Initiativudtalelse
Kompetence	Sektionen for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab
Vedtaget i sektionen	8.7.2019
Vedtaget på plenarforsamlingen	17.7.2019
Plenarforsamling nr.	545
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	156/7/10

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU anerkender bidraget fra det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger til moderniseringen og styrkelsen af de offentlige arbejdsformidlinger og opfordrer til synergi mellem netværkets opdaterede strategi, som også gælder for tiden efter 2020, og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder.

1.2. EØSU har identificeret en række områder, hvor der er brug for en større indsats med udgangspunkt i samarbejde med alle interesser, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer, virksomheder og private arbejdsformidlinger med henblik på at yde en samlet indsats for at integrere jobsøgende bedre på arbejdsmarkedet.

1.3. For at de offentlige arbejdsformidlinger kan spille en innovativ rolle i forbindelse med gennemførelsen af de nationale beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikker og sikringen af mere effektive tjenester til virksomheder, skal der på nationalt niveau være den rigtige støtte i form af tilstrækkelig kapacitet, uddannet personale, IT-udstyr og teknisk udstyr af relevans for digitaliseringen af samfundet samt økonomisk støtte.

1.4. EØSU opfordrer til mere systematisk og strukturelt samarbejde mellem offentlige arbejdsformidlinger og andre tjenesteleverandører på social- og beskæftigelsesområdet for at imødegå de mange former for barrierer, som jobsøgende møder i deres forsøg på at komme ind på arbejdsmarkedet (sundhed, bolig, transport). Moderniseringen af de offentlige arbejdsformidlinger er kompleks, og manglende koordinering, programlægning, planlægning og ansvarsfordeling på nationalt og/eller regionalt niveau resulterer i fragmentering. Arbejdsmarkedsparternes aktive og regelmæssige deltagelse i de offentlige arbejdsformidlingers aktiviteter er vigtig for at kunne kortlægge lokale jobmuligheder og bidrage til at imødegå kvalifikationsmismatch på arbejdsmarkedet.

1.5. EØSU opfordrer til bedre synergier mellem de offentlige arbejdsformidlingers tjenester og overførselsindkomstsystemerne og de sociale infrastrukturer med henblik på at bistå de arbejdsløse bedre i deres jobsøgning og undgå, at jobsøgende straffes, når de kommer tilbage på arbejdsmarkedet.

1.6. EØSU efterlyser større økonomisk støtte til medlemsstaterne og håber, at Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), der for nylig blev etableret som en del af den nye flerårige finansielle ramme for 2021-2027, bliver et reelt EU-instrument til investering i mennesker og gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder.

1.7. EØSU er af den opfattelse, at der bør gøres en større indsats for at overvåge, evaluere og benchmarke de offentlige arbejdsformidlingers tjenester med henblik på at vurdere, hvor effektive de er med hensyn til at hjælpe jobsøgende ind på arbejdsmarkedet. Fælles standarder og retningslinjer på europæisk plan kunne forbedre de offentlige arbejdsformidlingers effektivitet. Eksisterende data-kilder såsom arbejdsstyrkeundersøgelser bør i højere grad anvendes, og agenturer såsom Eurofound kan assistere med en sådan overvågning.

1.8. EØSU opfordrer til en gennemgang af de eksisterende ordninger for måling af udfaldet af de offentlige arbejdsformidlingers arbejdsprogrammer for at sikre, at deres tjenester gavner alle grupper af personer, især personer med flere problemer.

2. Indledning

2.1. Den europæiske søjle for sociale rettigheder blev oprettet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ved en interinstitutionel proklamation den 17. november 2017 i Göteborg under EU's sociale topmøde. Den europæiske søjle for sociale rettigheder skal skabe større fokus på beskæftigelse og sociale aspekter samt bidrage til at gøre den europæiske sociale model klar til det 21. århundredes udfordringer og til at stimulere konvergensprocessen mellem medlemsstaterne.

2.2. De 20 hovedprincipper i den europæiske søjle for sociale rettigheder er grupperet under tre hovedoverskrifter — **lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår samt social beskyttelse og inklusion**. Den primære udfordring i Europa er den faktiske udbredelse og gennemførelse i lyset af de hastige forandringer i den sociale, lovgivningsmæssige og økonomiske situation.

2.3. Ifølge den årlige vækstundersøgelse for 2019 begynder nu det sjette år med uafbrudt vækst i Europas økonomi. Den konstante vækst har været ledsaget af et opsving i investeringer, øget forbrugerefterspørgsel, forbedrede offentlige finanser og fortsat jobskabelse, om end i forskelligt tempo i de forskellige lande. Denne udvikling har bidraget til betydelige forbedringer på arbejdsmarkedene og i de sociale forhold. Beskæftigelsen for personer i alderen 20-64 år steg til 73,2 % i andet kvartal af 2018. Arbejdsløsheden faldt til 6,8 %, og langtidsledigheden og ungdomsarbejdsløsheden er også på vej ned. Alligevel er der ifølge udvalget store forskelle mellem medlemsstaterne, da de ikke alle oplever samme vækst i økonomien og beskæftigelsen. Der bør være særlig fokus på at forbedre kvaliteten af de job, der skabes, navnlig for at imødegå sociale uligheder.

2.4. På baggrund af de forbedrede arbejdsmarkedsforhold er antallet af personer, der trues af fattigdom eller social udstødelse — 113 millioner mennesker i 2017 — for første gang faldet til under niveauet før krisen i nogle lande. Fattigdommen blandt personer i beskæftigelse er dog fortsat høj og er stigende i flere medlemsstater. Risikoen for fattigdom er stadig en udfordring, navnlig i forhold til børn, personer med handicap, personer med migrantbaggrund og arbejdsløse.

2.5. I den fælles beskæftigelsesrapport bemærkes det, at aktive arbejdsmarkedspolitikker og offentlige arbejdsformidlinger er afgørende for at sikre et velfungerende og inkluderende arbejdsmarked. Aktive arbejdsmarkedspolitikker forbedrer matchningen på arbejdsmarkedet og øger de jobsøgendes chancer for at finde et nyt job.

3. Offentlige arbejdsformidlinger og fremtidens arbejdsformer

3.1. Arbejdsmarkeder og samfund er i hastig udvikling med nye muligheder og nye udfordringer som følge af globaliseringen, den digitale revolution, foranderlige arbejdsmønstre og den samfundsmæssige og demografiske udvikling. Udfordringerne er ofte de samme i medlemsstaterne, f.eks. vedvarende uligheder, langtidsledighed, ungdomsarbejdsløshed og solidaritet mellem generationerne, men alvoren deraf kan være forskellig. Den igangværende teknologiske revolution er især kendetegnet ved hyppigere forandringer.

3.2. Aldrig har arbejdsstyrken været så forskelligartet og veluddannet. Den arbejdende befolkning i det 21. århundrede er meget anderledes, og den enkeltes indstilling til arbejde er under forandring. Hvis og når arbejdstagere søger større frihed på arbejdspladsen og flere valgmuligheder, og de søger job på en måde, som medfører individualiserede arbejdsforhold, bør en social dialog og en kollektiv overenskomst præcisere arbejdsvilkårene. Folk bør kunne udfolde deres potentiale ved at udnytte deres kvalifikationer, færdigheder og kompetencer fuldt ud og finde et produktivt job af høj kvalitet med passende social beskyttelse.

3.3. **Det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger**, som blev oprettet 17. juni 2014 og skal køre frem til 31. december 2020, spiller en vigtig rolle. Der blev i 2018 gennemført en evaluering for at vurdere relevansen, effektiviteten, sammenhængen og EU-merværdien af afgørelsen om at oprette netværket af offentlige arbejdsformidlinger. I sin udtalelse om offentlige arbejdsformidlinger⁽¹⁾ bakkede EØSU op om Kommissionens forslag om at oprette et europæisk netværk af offentlige arbejdsformidlinger.

⁽¹⁾ EUT C 67 af 6.3.2014, s. 116.

3.4. Det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlingers strategi for 2020 og tiden derefter afspejler den seneste udvikling på arbejdsmarkedet, herunder fremspirende platformøkonomier, nye arbejdsformer, mangel på arbejdskraft, arbejdsstyrkens mobilitet, en mere heterogen klientbase hos de offentlige arbejdsformidlinger og behovet for anvendelse af de nye digitale teknologier og rigere datakilder.

3.5. Der er allerede truffet mange skridt i den rigtige retning på nationalt plan og i koordinering med det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger. De nationale offentlige arbejdsformidlinger i nogle lande har gjort en stor indsats for at **gennemføre EU's ungdomsgaranti**, som skal hjælpe unge, navnlig NEET'er, til hurtigere at komme ud på arbejdsmarkedet eller tilbage i uddannelse. De nationale offentlige arbejdsformidlinger har også gennemført foranstaltninger fra EU's initiativ med fokus på **bedre integration af de langtidsledige** gennem bedre registrering og integrerede ansættelseskontrakter. Integration af flygtninge og asylansøgere på arbejdsmarkedet har desuden været på deres dagsorden siden 2015.

3.6. Alligevel viser EØSU's erfaringer, at der i medlemsstaterne er forskel på de offentlige arbejdsformidlingers effektivitet og evne til at skabe resultater under vilkår i forandring, til at håndtere nye udfordringer på arbejdsmarkedet og til at få folk godt integreret på disse omskiftelige arbejdsmarkeder. Deres personlige, tekniske og økonomiske kapacitet bliver i mange tilfælde og i nogle medlemsstater undervurderet.

3.7. En særlig faggruppe af arbejdsmarkedskonsulenter bør bruges mere effektivt, og en hensigtsmæssig integrering af databaser bør udvikles for effektivt at kunne matche virksomheder og arbejdstagere. I nogle lande suppleres eller erstattes de offentlige arbejdsformidlinger af private jobbureauer og arbejdsmarkedskonsulenter. Samarbejde med virksomheder er afgørende, hvilket også gælder for en aktiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter, herunder på lokalt plan, for at kortlægge jobmulighederne på både nationalt og territorielt niveau. Succesen af de offentlige arbejdsformidlingers tjenester bør desuden måles ud fra arbejdsgiverens synspunkt.

4. Offentlige arbejdsformidlinger i lyset af den europæiske søjle for sociale rettigheder

4.1. Efter proklamationen af den europæiske søjle for sociale rettigheder skal de nationale offentlige arbejdsformidlinger og det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger være mere innovative for at understøtte formålet med den europæiske søjle for sociale rettigheder og gennemføre principperne deri.

4.2. I 2017 afgav det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger et formelt bidrag til Kommissionens høring om den europæiske søjle for sociale rettigheder. I 2018 udarbejdede netværket sin rapport om fremtidens arbejde. Netværket fik derved mulighed for at overveje, hvordan 2020-strategien for de offentlige arbejdsformidlinger kunne tilpasses for at sikre, at den fortsat opfylder formålet i en situation, hvor de offentlige arbejdsformidlinger søger at imødegå de nye udfordringer på et hastigt omskifteligt arbejdsmarked og reelt blive karriererådgivningsbureauer. De offentlige arbejdsformidlinger arbejder på at modernisere deres organisation med henblik på, at de skal levere tjenester, der svarer til en AAA-vurdering baseret på egnethed, smidighed og ansvarlighed over for kunder, og således medvirke til at skabe et mere bæredygtigt og inkluderende arbejdsmarked.

5. Offentlige arbejdsformidlingers nye rolle fra EØSU's synsvinkel

5.1. EØSU glæder sig over de prioriteter, der fastsættes i **det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlingers arbejdsprogram for 2019, og opfordrer til større samspil mellem principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og netværkets værktøjer til benchmarking og gensidig læring**. Det kan bidrage til såvel bedre integrering af de offentlige arbejdsformidlingers tjenester som gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder.

5.2. I november 2018 arrangerede EØSU's arbejdsmarkedsobservatorium en **konference om offentlige arbejdsformidlinger som led i gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder**. De nævnte eksempler bekræftede behovet for komplementaritet mellem offentlige og private arbejdsformidlinger og viste de konkrete fordele ved et godt samarbejde mellem offentlige arbejdsformidlinger og arbejdsmarkedets parter. Proaktivitet i de offentlige arbejdsformidlinger, oprettelse af et one-stop-shop for virksomheder, efteruddannelseskurser tilrettelagt i fællesskab af offentlige arbejdsformidlinger og virksomheder blev afdækket som afgørende for at få folk i varig beskæftigelse.

5.2.1. EØSU mener, at man bør gøre mere for at afstemme efterspørgsel og udbud af arbejde og skabe flere incitamenter for både arbejdsgivere og arbejdstagere (ved f.eks. at give lavtlønnede arbejdstagere mulighed for at bibeholde nogle af deres sociale arbejds-sløshedsydelse) og finde en rimelig balance mellem jobfleksibilitet og jobsikkerhed med mere stabile kontrakter til følge. Europa er stadig langt fra at have udnyttet det fulde potentiale i den arbejdsstyrke, der er til rådighed. Europa bør støtte bæredygtige virksomheder, især ved at give dem mulighed for at skabe flere produktive job af høj kvalitet.

5.2.2. EØSU påpeger i sin udtalelse ⁽²⁾, at adgang til sociale sikringssystemer er en væsentlig forudsætning for mere retfærdige samfund og afgørende for en produktiv, sund og aktiv arbejdsstyrke. EU bør forbedre den måde, hvorpå den eksisterende åbne koordinationsmetode støtter medlemsstaterne i **at benchmarke fremskridt i retning af at reformere og forbedre resultaterne af deres beskæftigelsespolitikker og nationale sociale sikrings- og velfærdssystemer**. Der bør sikres bedre synergier mellem de offentlige arbejdsformidlingers tjenester og overførselsindkomstssystemerne og de sociale infrastrukturer med henblik på at bistå de arbejdsløse bedre i deres jobsøgning og undgå, at jobsøgende straffes, når de kommer ud på arbejdsmarkedet.

5.2.3. **Mobilitet:** Arbejdstagernes frie bevægelighed på et grundlag af ikkeforskelsbehandling og ligebehandling og fjernelse af de resterende hindringer for mobilitet må efter EØSU's opfattelse fortsat være en af EU's prioriteter. I sin **udtalelse om EURES** ⁽³⁾ opfordrer EØSU til indførelse af et reelt instrument til matchning af udbud og efterspørgsel på det europæiske arbejdsmarked i **tæt samarbejde med de nationale offentlige arbejdsformidlinger**. Arbejdstagernes mobilitet i hele EU er forbundet med det løbende arbejde med at modernisere koordineringen af de sociale sikringsordninger og gøre det mere retfærdigt for alle medlemsstater. Navnlig i forbindelse med arbejdsløshedsydelse til grænsearbejdere bør man anvende princippet *lex loci laboris* til at bestemme den kompetente medlemsstat, medmindre medlemsstaterne har indgået aftale om andre bestemmelser.

5.2.4. **Færdigheder orienteret mod arbejdsmarkedet:** Med den sociale dimension af uddannelse, jf. **det første princip i den europæiske søjle for sociale rettigheder**, er det fastsat, at alle har ret til inkluderende uddannelse, efteruddannelse og **livslang læring** af høj kvalitet. Desuden bringes den fremtidige vækst i fare grundet den stadig stigende mangel på arbejdskraft. Samarbejdet mellem **de offentlige arbejdsformidlinger og arbejdsmarkedets parter, virksomheder, sektorråd for beskæftigelse og kvalifikationer og andre relevante regionale organer** bør være tættere med henblik på at **afhjælpe regionale forskelle og tilbyde hensigtsmæssig professionel vejledning, muligheder for omskoling og rekvalifikation samt faglig omstilling til jobsøgende og personer med risiko for at miste deres job, hvor ansvaret deles mellem de forskellige aktører. Dette bør omfatte aktivering af selvstændige**.

5.2.5. **Samarbejde med arbejdsmarkedets parter:** I forbindelse med udarbejdelse af EU's socialpolitik bør arbejdsmarkedets parter have større manøvrerum, idet deres autonomi skal respekteres fuldt ud. I deres egenskab af centrale aktører på arbejdsmarkedet kan de i samarbejde med de nationale offentlige arbejdsformidlinger bidrage betydeligt til at kortlægge jobmuligheder også på lokalt plan, lette folks omstilling til eller på arbejdsmarkedet, til at støtte jobsøgende i deres søgning og hjælpe virksomheder med deres søgning efter menneskelige ressourcer og til at hjælpe unge og voksne med at vælge de mest hensigtsmæssige opkvalificeringsforløb (ADEM i Luxembourg).

5.2.6. **Civilsamfundet:** EØSU repræsenterer en række civilsamfundsorganisationer og har allerede afgivet mange udtalelser, som omhandler nogle af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder. Civilsamfundsorganisationerne tilføjer den merværdi, at de er tæt på virkeligheden og har kendskab til behovene hos forskellige grupper — migranter, personer med handicap, unge, kvinder — og effektivt kan bidrage til mere målrettet arbejde hos de offentlige arbejdsformidlinger (her tænkes der f.eks. også på arbejdsmarkedskonsulenternes rolle i Italien).

5.2.7. **Samarbejde med private arbejdsformidlinger:** Erfaringen viser, at en jævnbyrdig inddragelse og integrering af offentlige og private arbejdsformidlinger kan skabe effektive, gavnlige resultater i form af et reelt inkluderende og bæredygtigt arbejdsmarked. Denne komplementaritet skal understøttes. Prognoser/forudsigelser for arbejdsmarkedet er altid meget vanskelige. Behovene på arbejdsmarkedet ændrer sig meget hurtigt. Pålidelige data er essentielle. De inkluderende arbejdsmarkeder, vi efterlyser, skal dog omfatte alle.

6. Vedvarende huller i den målrettede bistand fra offentlige arbejdsformidlinger

6.1. EØSU anerkender, at de vigtigste målgrupper er omfattet af arbejdsprogrammerne for både det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger og de nationale offentlige arbejdsformidlinger. Alligevel understreger EØSU, at der fortsat er huller, og at de offentlige arbejdsformidlinger **i højere grad skal integrere princippet om mangfoldighed og ikkeforskelsbehandling** i deres daglige arbejde. Indsatsen skal fortsættes eller optrappes, navnlig i forhold til:

6.1.1. **Unge:** EØSU glæder sig over, at den økonomiske støtte til gennemførelse af ungdomsgarantien er fordoblet. De offentlige arbejdsformidlinger bør investere i en langsigtet strategi for hjælp til unge jobsøgende, herunder bedre brug af IKT og webværktøjer med henblik på at forbedre tjenesterne til de mest sårbare grupper af unge. **De offentlige arbejdsformidlinger bør styrke den individuelle bistand til unge, samarbejde med deres familier og give dem et reelt billede af forholdene på arbejdsmarkedet.**

⁽²⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 135.

⁽³⁾ EUT C 424 af 26.11.2014, s. 27.

6.1.2. **Voksne:** Europas aldrende befolkning, **øget levealder i samfundet og nødvendigheden af at fremme samarbejde mellem generationerne**, de hastige forandringer på arbejdsmarkedet, nye former for arbejde og de digitale teknologiers indtog i alle aspekter af dagliglivet har givet sig udslag i en stigende efterspørgsel efter nye færdigheder og et højere niveau af færdigheder, **viden og kompetencer**. Dette øger presset for at opkvalificere eller omskole alle, som ikke har grundlæggende færdigheder, eller som ikke har opnået kvalifikationer, der sikrer dem beskæftigelsesegnethed **og et aktivt medborgerskab**.

6.1.3. **Kvinder:** EØSU glæder sig over direktivet om balance mellem arbejds- og familieliv⁽⁴⁾, som skal hjælpe forældre og omsorgspersoner og især kvinder med bedre at kunne tilrettelægge deres arbejde og daglige gøremål. Dertil kommer, at der også bør foretages de nødvendige investeringer i social infrastruktur som f.eks. børnepasning og ældrepleje. Direktivet omfatter desuden reel bistand fra nationale offentlige arbejdsformidlinger med henblik på at integrere kvinder på arbejdsmarkedet under behørig hensyntagen til balancen mellem arbejds- og familielivet.

6.1.4. **Personer med handicap:** Personer med handicap udgør ca. en sjettedel af EU's samlede befolkning i den arbejdsdygtige alder, men deres beskæftigelsesfrekvens er forholdsvis lav. Dette var hovedbudskabet fra EØSU-høringen, som blev afholdt i 2017. Især udsættes kvinder og piger med handicap⁽⁵⁾ fortsat for mangesidet og intersektionel forskelsbehandling på grund af både deres køn og deres handicap. Alt for ofte afskæres de fra blandt andet inkluderende uddannelse, beskæftigelse, adgang til fattigdomsbekæmpende ordninger, hensigtsmæssige boliger og deltagelse i det politiske og offentlige liv. De har behov for særlig bistand og en individuel tilgang fra de offentlige arbejdsformidlingers side.

6.1.5. **Migration: Lovlig migration kan spille en vigtig rolle med hensyn til at skabe gode resultater på arbejdsmarkedet.** EØSU har i sin udtalelse⁽⁶⁾ understreget vigtigheden af en sammenhængende migrationspolitik og en veltilrettelagt lovgivningsmæssig ramme og udtaler, at Europas økonomiske og sociale model er i fare uden migration. Det vil fortsat være vigtigt at integrere flygtninge, som har ret til ophold i Europa, i uddannelse, beskæftigelse og samfundet i det hele taget. **I mange lande har de offentlige arbejdsformidlinger allerede truffet en lang række foranstaltninger for at bidrage dertil.**

6.1.6. **Romamindretallet:** EØSU arbejder meget aktivt med spørgsmål, der omhandler leve- og arbejdsvilkårene i romasamfundet, og fokuserer på bedre integration af romaer⁽⁷⁾. EØSU kan se en synergi mellem gennemførelsen af principperne om lige adgang i den europæiske søjle for sociale rettigheder og yderligere skridt hen mod en mere vellykket integration af romaer. Især bør bistand til romakvinder være en prioritet hos de offentlige arbejdsformidlinger.

6.1.7. **Den inaktive befolkning** er ikke en traditionel målgruppe for de offentlige arbejdsformidlinger, selv om en væsentlig andel af den inaktive befolkning gerne vil arbejde. Det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger har udgivet en rapport om de offentlige arbejdsformidlingers rolle i forbindelse med at nå ud til den inaktive befolkning, som giver overblik over de foranstaltninger, der er truffet for at nå ud til de inaktive borgere, navnlig med henvisning til de offentlige arbejdsformidlingers rolle. EØSU opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at omlægge de reaktiveringspolitikker, der er rettet mod denne del af befolkningen.

7. Kompleks støtte til nationale offentlige arbejdsformidlinger

7.1. I de europæiske retningslinjer for beskæftigelsen for 2019 (retningslinje 7) opfordres medlemsstaterne til at øge effektiviteten af deres aktive arbejdsmarkedspolitikker. Medlemsstaterne bør søge at gøre deres offentlige arbejdsformidlinger mere effektive ved at sikre rettidig og skræddersyet bistand til jobsøgende, understøtte efterspørgslen efter arbejdskraft og gennemføre resultatbaseret forvaltning.

7.2. De nationale offentlige arbejdsformidlinger får brug for øget opbakning og bedre vilkår for at kunne bidrage effektivt til gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder:

7.2.1. **Tilstrækkelige menneskelige ressourcer.** De komplekse ydelser, der tilbydes af offentlige arbejdsformidlinger (identifikation af medarbejdere til omplacering, rådgivning og bistand vedrørende ansøgning om indkomststøtte, lærepladser), kræver uddannet personale med særlige kompetencer, som har rimelige arbejdsbetingelser, og samarbejde med arbejdsmarkedskonsulenter og private jobbureauer.

7.2.2. **Den teknologiske udvikling.** Digitaliseringen af økonomien og samfundet skaber nye værktøjer, der med den rette håndtering kan hjælpe de offentlige arbejdsformidlinger i deres rolle, herunder med uddannelse af de offentlige arbejdsformidlingers egne medarbejdere, samt reel integrering af databaser til effektiv matchning af virksomheder og arbejdstagere. Begge bidrager til udvikling af færdigheder og opgaver, der opstår i den nye digitale æra.

⁽⁴⁾ EUT C 129 af 11.4.2018, s. 44.

⁽⁵⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 20.

⁽⁶⁾ EUT C 110 af 22.3.2019, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 27 af 3.2.2009, s. 88.

7.3. Den 2. maj 2018 vedtog Kommissionen et forslag til den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027. Forslaget afspejler den nuværende sociale og økonomiske situation og giver et konkret svar på den europæiske befolknings ønske om, at Europa bliver mere socialt, og at der investeres mere i mennesker i EU. Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) er et centralt EU-instrument til investering i mennesker og gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder. De offentlige arbejdsformidlinger finansieres gennem programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) under Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+).

7.4. De offentlige arbejdsformidlingers nye ansvarsområder, navnlig vedrørende aktive arbejdsmarkedspolitikker, bør munde ud i en kapacitet og en økonomisk støtte, der står i forhold hertil.

7.5. EØSU opfordrer til mere systematisk og strukturelt samarbejde mellem offentlige arbejdsformidlinger og andre tjenesteleverandører på social- og beskæftigelsesområdet for at imødegå de mange former for barrierer, som jobsøgende møder i deres forsøg på at komme ind på arbejdsmarkedet (sundhed, bolig, transport). Moderniseringen af de offentlige arbejdsformidlinger er kompleks, og manglende koordinering, programlægning, planlægning og ansvarsfordeling på nationalt og/eller regionalt niveau resulterer i fragmentering.

7.6. EØSU er af den opfattelse, at der bør gøres en større indsats for at overvåge, evaluere og benchmarke de offentlige arbejdsformidlingers tjenester med henblik på at vurdere, hvor effektive de er med hensyn til at hjælpe jobsøgende ind på arbejdsmarkedet. Fælles standarder og retningslinjer på europæisk plan kunne forbedre de offentlige arbejdsformidlingers effektivitet og synergierne mellem landene. Eksisterende datakilder såsom arbejdsstyrkeundersøgelser bør i højere grad anvendes, og agenturer såsom Eurofound kan assistere med en sådan overvågning.

Bruxelles, den 17. juli 2019.

Luca JAHIER

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
